Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda" 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036
УНСоюз: (201) 451-2200

РІК XCI. Ч. 218. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 15-го ЛИСТОПАДА, 1984 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, NOVEMBER 15, 1984. No. 218. VOL. XCI.

Д-р Б. Ворох очолив Відділ УЛТПА

Ню Йорк (С. Величенко). — Українське Лікарське Товариство Північної Америки, Відділ Метрополії Ню Йорк — Ню Джерзі, відбув свої Загальні збори 29-го вересня, на яких було обрано нову Управу на слідуючі два роки, що її очолив д-р Богдар Ворох.

Д-р Б. Ворох

Зборами проводила Президія в складі: д-р Роман Кравчук, голова, і д-р Богдан Худьо, секретар. Від Головної управи УЛТПА склав привіт д-р Степан Ворох.

У Зборах взяло участь понад 30 лікарів, з яких більшість члени молодечого покоління.

Хвилиною мовчанки вшановано Блаженнішого Патріярха Йосифа та відданих членів Відділу, які дуже недавно відійшли у вічність: д-р Роман Лисяк, д-р Галина Носковська-Гірняк і д-р Роман Патрило.

За останні два роки праці Управи звітував уступаючий голова д-р Любомир Ворох, секретар — д-р Степан Семчишин та скарбник — д-р Юрій Демидович. В тій каденції до Відділу приступило 13 нових членів.

У дискусії, після звітів, розглянено і вирішено ряд питань, що відносились до організації членства, наукових конференцій, товариських зв'язків, участь у житті громади, товариські взаємини з іншими професійними товариствами, зв'язки з американськими професійним і громадським секторами. Уступаючій Управі уділено абсолюторію з признанням, а додатково д-рові Романові Кисілевському висловлено подяку за довголітню працю референта редакторських товариських зв'язків. До нової Управи ввійшли д-р Б. Ворох — голова, д-р С. Семчишин — заступник голови, д-р Юрій Третяк — голова-елект, д-р. Адріян Баранецький — секретар, д-р Юрій Демидович — скарбник, д-р Андрій Качала — референт товариських зв'язків; д-р Михайло Гук і д-р Андрій Латишевський — вільні члени.

Новообраний голова, дякуючи за довір'я і вибір, коротко подав думки про працю його Управи на найближчий квартал року, підкреслюючи, що нове покоління лікарів продовжуватиме працю УЛТПА, базуючись на високих ідеалах праці попередників.

Першим завданням у найближчому часі буде вшанування видатного лікаря, поета, письменника, мислителя і публіциста св. п. д-ра Юрія Липу, який 40 років тому загинув в рядах УПА як лікар, несучи медичну допомогу своїм побратимам.

ЖАЛОБНІ СХОДИНИ В ПАМ'ЯТЬ ІНЖ. С. ПРОЦИКА

Ню Йорк. — У суботу, 17-го листопада, тут в Українському Інституті Америки, Товариство Українських Інженерів Америки, влаштовує жалобні сходини в пам'ять св. п. інж. Стефана Процика, в 40-ий день від його смерти. Сходини почнуться в год. 7-ій вечора.

Д-р Р. Барановський очолив конференцію українських професіоналістів

Клівленд (П. Надтисянський). — В суботу, 20-го жовтня ц.р. тут в приміщеннях Інституту для совєтських і східньо-европейських студій при Джан Керрол університеті відбулася цілоденна річна нарада представників Конференції Центральних Українських Академічних Професійних Товариств Америки, на якій розглянено низку питань організованого українського політичного суспільно-громадського життя і висловлено в резолюціях тривогу з приводу деконсолідації на обидвох відтинках діяльности вільних українців. Тому, в дусі всегромадської єдности, який є підставою для діяння Конференції, рішено апелювати до громадських провідників доброї волі знайти в цих справах спільну мову й привернути громадську єдність в одній громадській централі, а політичну в одному політичному центрі, щоб назовні одними устами говорити.

Конференція висловила свою радість із приводу того, що ієрархи традиційних апостольських Українських Церков і провідники

(Закінчення на стор. 3)

Філядельфія закінчила підготову до вшанування пам'яті Митрополита А. Шептицького

Філядельфія. — Спеціяльний Комітет підготови до величного вшанування Слуги Божого Митрополита УКЦеркви Андрея Шептицького закінчив підготову програми.

Проф. Богдан Романенчук інформував присутніх членів комітету на недавніх нарадах про програму наукової конференції на пошану Митрополита Андрея українською мовою, а проф. Петро Стерчо подав вичерпні інформації про таку ж конференцію англійською мовою. Конференції відбуватимуться в суботу, 17-го листопада. Обидві конференції відкриє Митрополит Стефан Сулик.

Від імені імпрезової комісії, головою якої є Наталія Котолвич, звітувала Марія Харина.

Доповіді на конференції виголосять: проф. Василь Ленцик, ред. Роман Данилевич, проф. Леонід Рудницький, мгр Рожа Шуль, д-р Роман Осінчук і д-р Богдан Коваль. В англійській мові говоритимуть: Владика Михайло Гринчишин з Парижу, о. ігумен Патрикій Пащак, ЧСВВ, о. Атанасій Пекар, ЧСВВ, о. шамбелян д-р Роналд Попівчак, Геррі Макар, проф. Михайло Пап о. шамбелян Михайло Федорович, о. Мартин Канаван.

В неділю, 18-го листопада, о год. 10-ій рано, в Соборі Непорочного Зачаття ПДМ Архиєрейську Божественну Літургію відслужить на прославлення Слуги Божого Митрополита А. Шептицького Владика Стефан. До участи в цій Літургії запрошені всі українські владики ЗСА, співатиме метрополітальний хор під диригентурою Осипа Лупаня.

О год. 3-ій по полудні в залі середньої школи ім. кардинала Догерті розпічнеться концерт. Програму привітальним словом відкриє Владика Стефан. Виступатимуть у програмі: чоловічий хор „Прометей" під диригентурою Михайла Длябоги, скрипачка Меланія Купчинська і піяністка Лідія Артимів. Головну промову виголосить проф. Григор Лужницький.

Доповідатимуть про В. Джуса

Ню Йорк (М.К.). — Як уже інформовано, тут в неділю, 18-го листопада, о год. 2-ій по полудні, у приміщенні Атлетичного клюбу в Ню Йорку при вулиці Сентрал Парк Південь, відбудеться бенкет в пошану Володимира Джуса, відомого українського винахідника і мецената Українського Інституту Америки.

У 20- річчя смерти винахідника металевої шрубки для літаків програма бенкету присвячена його пам'яті. В програмі є три доповіді близьких приятелів та співробітників В. Джуса, а саме: Данило Кейн, адвокат В. Джуса та його корпорації, який довгі роки був його головним дорадником, Остап Балабан, член дирекції УІА, який від початків цієї інституції був дієвим чинником у її розвитку.

Теж промовлятиме Володимир Назаревич, теперішній голова УІА, який накреслить дальші пляни для цього центру української громади.

У мистецькій частині програми виступить Едвард Іванко, популярний тенор, який виконає в'язанку українських пісень.

Квитки можна набути в УІА, при 2 Схід 79-та вулиця, Ню Йорк 10021, тел.: (212) 288-8660.

КОНЦЕРТ ПІЯНІСТКИ Л. КРУПИ

Піттсбург. — В суботу, 17-го листопада ц.р., в Піттсбурґському університеті молода талановита піяністка Лариса Крупа виступить з концертом, складеним з творів українських композиторів Косенка, Жука та інших. Початок концерту о год. 3-ій по полудні. Квитки можна набути заздалегідь в касі університету або в день концерту при дверях залі. Дохід з концерту призначений на стипендії студентам української мови в Піттсбурґському університеті. Концерт Л. Крупи спонзорований Слов'янським відділом та студентською українською організацією університету Піттсбурґу.

Появилась поема „Ґільґамеш" в переспіві І. Дибко

Клифтон, Н.Й. — Цього року вийшла нова 93-сторінкова в твердій обгортці книжка поетеси Ірини Дибко, переспів епосу-поеми „Ґільґамеш". Обкладинку книжки виконала Анна Марта.

Переспів поеми „Ґільґамеш", присвячений мужеві поетки Борисові і її дочці Марті, відкриває слово авторки, в якому вона пояснює, що в XIX сторіччі під час археологічних розкопок серед руїн святині Набу (біблійне Небо) і бібліотеки палати ассирійського короля Ашурбаніпаля (668-633 перед Христом) знайшли Аустін Г. Лаярд, Гормузд Рассам і Джордж Смит чимало пам'яток культури цих часів, включно з кам'яними таблицями, що на них був описаний „Епос про Ґільґамеша".

У дальшому І. Дибко пише, що на листі сумерійських королів, правдоподібно написаній при кінці третього тисячоліття перед Христом, є ім'я Ґільґамеша — п'ятого по потопі короля в династії Урук. Для написання цього переспіву поеми І. Дибко користувалася різними джерелами, працями Кемпбела Томпсона, Гайделя Александра, Ястрова, Морріса і Клея та Альберта Т. і Сендерса. Своє слово авторка закінчує цими словами: „Хочу вірити, що по прочитанні поеми, шукання Ґільґамеша за вічним життям і його переживання у тому, поможуть — простелять стежку до зрозуміння вартості життя. Щоби живучи — життям дорожити!"

За авторкою ще такі твори: „На крилах дум" — поезії (1974), „По стежинах

(Закінчення на стор. 4)

„Нас ненавидять в Афганістані", — сказав український вояк

Джерзі Сиді, Н. Дж. (І. Кець). — Тяжкий і довгий шлях простелився перед молодою 21-річною людиною, ще донедавна сержантом совєтської армії, — з України — Афганістан — ЗСА. З великою увагою і зацікавленням прислухалися редактори „Свободи" до розповіді, а згодом до відповідей на їхні питання Миколи Мовчана, який нещодавно відвідав редакцію щоденника.

М. Мовчан в редакції „Свободи".

Життя його в цій країні, де „людина може вільно думати, і висловлювати свої погляди", почалося 22-го липня ц.р., коли, завдяки заходам і старанням організації Фрідом Гавз і Міжнародного рятувального комітету, він разом з іншими трьома совєтськими вояками приїхав до Америки.

З рідного села Озерянки, Житомирського району, де він народився 15-го серпня 1963 року в селянській родині, він, 18-річним юнаком, після закінчення 8 клясів середньої освіти і житомирського технікуму механічної обробки деревини, був призваний до армії. Прохання його, щоб йому дозволили поступити до військового училища на журналістичний відділ (що дозволено законом під час відбування військової служби) було відкинено, і його після 7-ох місяців вишколення у школі сержантів у столиці Туркменської ССР, Ашхабаді, відтранспортували літаком до Кабулю, а згодом вертольотом до провінції Газні в Афганістані.

(Закінчення на стор. 3)

„ПИСЬМЕННИКИ В ҐУЛАҐУ"

Летючка в обороні письменників — в'язнів ҐУЛаґу (лицьова і зворотня сторони).

Так називається летючка, яку випустила німецька секція Міжнародного товариства оборони прав людини для розповсюдження на Всесвітньому книжковому ярмарку, що відкрився 3-го жовтня ц.р. у Франкфурті на Майні, Західня Німеччина. Летючка присвячена письменникам — в'язням совєтських концентраційних таборів і психушок. В ній говориться:

„На протязі 66 років письменників в СССР вважають найбільш небезпечними ворогами держави. Але в Совєтському Союзі, не зважаючи на це, є сотні і тисячі письменників, які змушені писати під диктат влади. З приводу вручення нагороди Нобеля совєтський письменник Шолохов сказав: 'Я можу писати все, що я хочу, але я ніколи не забуваю, що моє серце належить партії'. Цим самим він висловив найбільш чітко думку про те, що совєтський письменник не належить самому собі. Доля письменників, серце яких 'не належить партії', жахлива: Гумільов, Мандельштам, Цвєтаєва та інші загинули, Філіппова, Солженіцина, Владімова позбавили Батьківщини, Шаламов, Марченко, Валєнтін Соколов, як і багато інших, приречені на довічне ув'язнення, Рафальського, Алєксандра, Хайла, калічать нейроліптиками в психіятричних тюрмах".

В летючці подані прізвища 39 письменників — в'язнів совєтських концтаборів і психушок, серед яких Горбаль, Кандиба, Красівський, Кукобака, Кусиль, Набока, Ратушинська, Руденко, Стус, Скочок, Чорновіл, Шевченко та покійний нині Юрій Литвин, Валєрій Марченко і Валєнтін Соколов.

„Заступіться за гноблених письменників! — закликає летючка. — Постарайтеся привернути увагу преси до їх долі, розпитуйте про них совєтських представників на Заході! Підтримуйте родини репресованих — шліть їм листи і поштівки солідарности, посилайте пакунки їх сім'ям. Не залищіть їх в смертельній ізоляції ҐУЛаґу!"

Летючка Міжнародного товариства захисту прав людини випущена і розповсюджується на чотирьох мовах — англійській, російській, німецькій та французькій.

Кім Ір Сен відбув секретну візиту до Китаю

Токіо. — Диктатор Північної Кореї, 72-річний Кім Ір Сен, відвідав у жовтні ц.р. комуністичний Китай. Хоч про цю поїздку не було згадки ні в північнокорейській, ні в китайській пресі, аналітики прийшли до висновку, що Кім Ір Сен побував у Китаї між 23 і 27-им жовтня ц.р. і зустрівся там з генеральним секретарем комуністичної партії Китаю Гу Яобанґом. Однак і китайське, і північнокорейське міністерство закордонних справ заперечують факт поїздки Кім Ір Сена до Китаю.

Японські експерти, аналізуючи причину поїздки північнокорейського диктатора до Китаю, вважають, що Кім Ір Сен міг просити китайський уряд відкинути обвинувачення Бірми в тому, що в терористичному акті проти північнокорейської урядової делеґації в жовтні минулого року в Рангуні замішана Північна Корея. До такого висновку спеціялісти прийшли після того, як 29-го жовтня ц.р. до Китаю прибув з офіційною візитою президент Бірми.

В часі від 23-го до 28-го жовтня ц.р. засоби масової інформації Північної Кореї нічого не повідомляли про Кім Ір Сена, хоч звичайно вони присвячують диктаторові багато місця.

Вважають також, що під час візити до Китаю Кім Ір Сен говорив про можливість торговельної співпраці з Південною Кореєю і просив, щоб китайські вожді зрозуміли мотиви Північної Кореї.

Ред. М. Дольницький видужує

Філядельфія, Па. — Головний редактор щоденника „Америка" Мстислав Дольницький у понеділок, 5-го листопада, коли мав їхати до Ню Йорку, занедужав, маючи труднощі з диханням. Його відвезено до лікарні, де він проходить ґрунтовну лікарську перевірку, яка триватиме 10-15 днів, або й більше.

Стан здоров'я ред. Дольницького поліпшується з кожним днем, але він, на доручення лікарів, мусітиме на довший час обмежити своє зацікавлення міжнародними і українськими проблемами.

ПОЛІТИЧНІ Й ЕКОНОМІЧНІ дорадники президента Роналда Реґена однозгідно доражують Президентові велике зменшення внутрішніх видатків. Плянування державного дефіциту збільшилося у зв'язку із сповільненням економіки країни в останніх місяцях. З офіційних урядових кіл повідомляють, що очікується, що дефіцит досягне принаймні суми 190 більйонів долярів у біжучому фіскальному році та в кожному з наступних чотирьох років, якщо Конґрес не вживе відповідних заходів.

ЄПИСКОП ДЖЕЙМС В. МАЛОН з Янґставну, Огайо, президент Крайової конференції католицьких єпископів, гаряче закликав підтримувати позиції Конференції в широкому спектрі питань: нуклеарної зброї, абортів, громадянських прав і бідних. Під час останньої президентської виборчої кампанії зросло напруження серед учасників Конференції щодо правильної ролі Католицької Церкви у політиці, і деякі єпископи вважали, що Церква має наголошувати лише справу абортів під час виборчої кампанії 1984 року.

В. ЯРУЗЕЛЬСКІ ПЕРЕСТЕРІГАЄ СВОЇХ ДИСИДЕНТІВ

Варшава, Польща. — Польський генсек, прем'єр-міністер і міністер оборони, а останньо також наглядач над міністерством внутрішніх справ після вбивства о. Єжи Попелюшка, відомий Войцех Ярузельскі вирішив „огнем і мечем" розправитись з польськими дисидентами, а особливо з новосформованою групою, що назвала себе громадянським комітетом для нагляду за брутальністю поліції і війська.

Урядові речники думають, що створення нового комітету нагляду є тільки притекстом для відродження „Солідарности", очевидно за допомогою „певних церковних кіл в Польщі і деяких ворожих до соціялізму держав на Заході". Так принаймеше думає компартія, яка своє становище опублікувала на сторінках контрольованої нею преси, зокрема у „Трибуні Люду". На думку Єже Урбана, речника уряду у справах „Солідарности", лідери цієї забороненої робітничої профспілки і, як він каже, „інфільтрованої зі зовні імперіялістичними державами", а також керівники Комітету Оборони Робітників (КОР) хочуть за всяку ціну вдержатись на поверхні життя і впливати не тільки на юнійні справи, але також на політику уряду.

В тому самому часі двох відомих польських дисидентів і провідних діячів забороненої профспілки „Солідарність" — Адам Міхнік і Яцек Куронь — заявили в інтерв'ю із західніми кореспондентами, що вони особисто не тільки вступають в членство нового комітету нагляду за поліційною брутальністю, яка дуже поширилась в останньому часі в Польщі, але заохочуватимуть до членства також інших діячів профспілки та всіх поляків, які не погоджуються з теперішньою репресивною політикою уряду В. Ярузельского. Не виключно, заявив А. Міхнік, що в майбутньому ми домагатимемось зміни закону про охорону громадян і уступлення багатьох твердих комуністів, які ще й досі співпрацюють з КҐБ і Москвою взагалі.

Є. Урбан думає, що дисиденти, в оригіналі він їх називає „ворохобниками", максимально використовують вбивство о. Є. Попелюшка, щоб підірвати довір'я народних мас до уряду Ярузельского, якого вони персонально обвинувачують за вбивство священика-патріота і багатьох інших противників комуністичного режиму, число яких перейшло п'ятдесят осіб.

Офіційні урядові речники гостро виступають також проти закордонних дипломатів і навіть проти журналістів, які ставлять під сумнів правдивість інтенцій уряду В. Ярузельського покарати вбивць о. Є. Попелюшка. Деякі речники договорились навіть до того, що треба, мовляв, обмежити діяльність західніх дипломатів і слідкувати за їхніми зв'язками з противниками теперішнього комуністичного ладу в Польщі, а зокрема з лідерами „Солідарности". Знаючи, які можуть бути з цього наслідки, міністерство закордонних справ Польщі намагається тепер злагіднити ці заяви кажучи, що люди „висловили приватно свою думку", яка не конче відповідає поглядам уряду.

Політичні спостерігачі кажуть, що ситуація в Польщі не є ідеальною. Вони переконані, що за деякими урядовими потягненнями стоїть Москва.

Совєтський літак порушив повітряний простір Японії

Токіо. — У понеділок вранці, 12-го листопада ц.р., совєтський бомбардувальник типу ТУ-16 порушив повітряний простір Японії. Він не відповідав на попередження, тому японські винищувачі змушені були піднятися в повітря і переслідувати його.

Як повідомили представники японських військово-повітряних сил, станції стеження побачили на екранах радарів дев'ять совєтських бомбардувальників типу ТУ-16 і ТУ-25, що робили лети над Цусімською протокою, яка розділяє Південну Корею і Японію. Коли совєтські літаки почали наближатися до берегів острова Кюсю, в повітря з чотирьох військових летовищ піднялися 40 японських винищувачів. Вісім совєтських бомбардувальників почали віддалятися від берегів Японії, а один увійшов у японський повітряний простір на захід від міста Фукуока. Він перебував над Японією дві хвилини і втік, коли побачив японських винищувачів, які, однак, не зробили ні одного вистрілу.

У СВІТІ

ДЕРЖАВНИЙ СЕКРЕТАР ЗСА Джордж Шулц плянує відвідати Москву в січні наступного року, з метою продовжувати з міністром закордонних справ СССР Андреєм Ґромиком розмови, розпочаті в Ню Йорку і Вашінґтоні у вересні ц.р. Цю інформацію не підтвердили покищо ані Вашінґтон, ані Москва, але югославське агентство Танюґ передало її під час вечірніх новин минулого кінця тижня, покликаючись на совєтські джерела. Очевидно, на Заході не надіються на відновлення переговорів про редукцію міжконтинентальних нуклеарних ракет й іншої зброї від поїздки Шулца до Москви, але радше продовження діялогу між ЗСА і СССР.

УРЯД САНДІНІСТІВ в Нікараґуа все ще тримає країну в повній поготівлі в очікуванні на американську інвазію у зв'язку з доставою до тієї країни додаткового приділу модерної зброї і, правдоподібно, новочасних гелікоптерів совєтським кораблем. Як відомо, Адміністрація президента Роналда Реґена заявила, що у випадку достави совєтами джетових бойових літаків до Нікараґуа, вона, Адміністрація, залишає за собою право вжити запобігаючих заходів, щоб не допустити до поширення комуністичних впливів в Центральній Америці. Воєнний стан в Нікараґуа був проголошений після того, як до порту в Нікараґуа совєтські кораблі почали доставляти різнорідну зброю, проти чого протестує не тільки Вашінґтон, але також інші держави Латинської Америки.

ПРЕЗИДЕНТ КИТАЙСЬКОЇ Народної Республіки Лі Ксіяніян заявив в понеділок, 12-го листопада ц.р., що нова економічна політика Китаю дозволяє на ближчу економічну співпрацю з багатьма країнами, зокрема незалежними країнами Европи. Під час парадного бенкету, влаштованого королем Еспанії в честь китайського гостя і супроводжаючих його осіб, Лі кількакратно підкреслював потребу тіснішої економічної співпраці Пекіну з европейськими країнами для обопільної користи Китаю і вільних країн Европи. Король Хуан Карльос особисто представив присутнім президента КНР і приймав його з усіма звичними в Еспанії парадами.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Клопоти президента Маркоса

Як відомо, в серпні 1983 року під час передвиборчої гарячої кампанії на Філіппінських островах, підступно замордовано противника президента Фердінанда Маркоса Беніньо С. Акіно.

Уряд президента Маркоса, нашвидкоруч повідомив, що Акіна замордували „комуністи", правдоподібно на приказ з Москви.

Одначе, під натиском публічної опінії Філіппінський уряд мусів створити окремий панель для докладного слідства, щоб виявити дійсного вбивника чи вбивників Беніня Акіна.

На днях цей слідчий панель видав вирок доказуючи, що на підставі досліджених фактів це огидне вбивство доконала група старшин. Одначе, члени панелю не могли погодитися щодо „ієрархії заговірників," цебто якої ранґи був провідник чи провідники, які плянували і виконали вбивство Акіна. Голова панелю Коразон Аґрава, спенсіонований суддя-жінка, була єдиною, що заявила, що заговір зорганізував генерал авіяції Лютер Кустодіо при допомозі шістьох вояків. Пізніше, чотирьох її колеґ з панелю подали, що загальне число заговірників виносило аж 26 осіб, включаючи генерала Фабіяна С. Вера, шефа генерального штабу і особистого приятеля президента Маркоса.

Якщо ген. Вер був дійсно замішаний в таку погану аферу як замордування політичного противника президента держави, то президент Маркос мусів би про це також знати. Такі теорії висуває Сальвадор Г. Льорел, голова Об'єднаної націоналістичної організації на Філіппінах. У додатку, у всіх опозиційних групах існує переконання, що ген Вер не діяв сам і не без згоди президента Маркоса.

Сам президент Маркос якнайшвидше поробив кроки, щоб відокремитися від усієї цієї справи, як теж президент Філіппін негайно прийняв прохання ген. Вера на „тимчасову відпустку," і відіслав всі акти до прокуратури для розглянення і евентуального судового процесу.

Як відомо, від самого початку проголошення самостійности Філіппін, Америка не тільки є воєнно-політичним союзником, але також „анґелом хоронителем" філіппінської держави.

Як колишня американська колонія сьогодні Філіппіни становлять колосальну американську морсько-летунську базу, що є обороною американських політичних інтересів на західньому побережжі Тихого океану. Як знаємо, під час Другої світової війни, коли Америка втратила Філіппіни — Японії відкрилася дорога до підбою усієї південносхідньої Азії. І тільки поновне з[...]ття Філіппінів американськими збройними силами уможливило швидке знищення японської імперії вліті 1945 року.

Очевидно, що становище президента Реґена та американського Уряду мусить бути надзвичайно тактовне і дипломатичне. Не можучи зовсім зірвати з урядом президента Маркоса, американський Уряд принаймні вислав йому пересторогу, що Америка не прийме „вибілюючого присуду" тих, які замордували Акіна.

Деякі чинники в Державному департаменті, — як подавала американська преса, — були невдоволені, що під час останньої дебати з Волтером Мондейлом, президент Реґен ужив фрази, що „альтернативою для уряду Маркоса на Філіппінах є комуністи," піддаючи думку, що комуністи є настільки сильними, що вони можуть захопити уряд, виграючи вибори. Очевидно, що так воно не є і Державний департамент знає про це краще як будь-хто інший.

Володимир Душник

РЕАКЦІЯ НА ПЕРЕВИБІР ПРЕЗИДЕНТА РЕҐЕНА У СВІТІ

Загальний тон світової преси про перевибір президента Реґена у виборах 6-го листопада ц.р. наскрізь позитивний і корисний, згідно з повідомленням американської преси з европейських і неевропейських столиць.

У Західній Европі політики і політичні коментатори, більшість яких сподівалися такого висліду, прийняли цей вибір американського народу як познаки сталости американської домашньої і закордонної політики. Дехто з тих державних мужів хоче вірити, що прийшов уже час на більш сміливу політику з боку Вашінґтону.

Майже в кожному кутку світу можна почути голоси про негайну потребу американської ініціятиви для полагодження або відвернення назріваючого конфлікту. Це також свідчить про значення сили й престижу Америки в цілому світі.

На Близькому Сході так Ізраїль, як і Єгипет вже звернулися до президента Реґена, щоб він розпочав нові кроки для розв'язки політичних проблем на Близькому Сході. Західньоевропейські державні мужі сподіються нових зусиль в справі загального роззброєння, як теж редукції величезного американського заборгування.

Так французький президент Франсуа Міттеран, як теж німецький канцлер Гельмут Коль вислали надзвичайно теплі і сердечні ґратуляції до Білого Дому, як це саме і зробила прем'єр міністер Марґарет Тачер в Англії.

У Японії вислід виборів в Америці надзвичайно радо прийняли політики і бизнесмени, багато з яких побоювалося, що вибір В. Мондейла запровадить протекціоналізм в ЗСА, що вийде на шкоду Японії.

Сердечні привіти і ґратуляції прийшли з Ізраїля, Південної Кореї, Італії, Данії, Швеції, Голляндії, Австралії та інших країн.

Реакція Москви, як звичайно, є ароґантною, і типовою для совєтського уряду. З одного боку, Президія Найвищого Совєту, головою якого є Константин Черненко, вислала ґратуляційну телеграму, в якій сказано, що „ми сподіємося, що надходячі роки позначаться зворотом до кращого у відношенні між нашими країнами".

Але в тому самому часі совєтське пресове аґентство ТАСС у своїх коментарях намагалося зменшити значення республіканської перемоги у виборах, написавши, що в загальному мільйони виборців не брали участи у виборах!

Кореспондент ТАСС-у Ніколай Туркатенко натомість твердив, що „публічне відношення Реґена до Москви значно змінилося від 1980 року". У виборах 1980 року Реґен вів виборчу кампанію під одверто антисовєтськими, мілітаристичними кличами. Цього року однак, — додав кореспондент, — він (Реґен) „запевнив американський народ, що він бажає кращих відносин із Совєтським Союзом".

У своїй телеграмі К. Черненко сказав: „Якщо йдеться про нас, то Совєтський Союз — готовий приступити до праці для поправи совєтсько-американських відносин на базі рівности і пошанування леґітимних інтересів кожного з нас, як і (готовий) усунути загрозу війни і радикально поправити міжнародну ситуацію..."

Але того ж самого дня „товариш" Черненко, промовляючи з нагоди річниці „Жовтневої Революції," знову натякаючи на Америку, говорив: „Словні запевнення про справу миру нас не вдоволяють. Що є конечним — це практичні дії".

Не зважаючи на антиамериканські „штовханці", американські спеціялісти добачають певну зміну у совєтській тактиці і навіть бажання Москви таки переговорювати з Америкою, знаючи, що З'єднаними Стейтами Америки кермуватиме президент Реґен протягом наступних чотирьох років.

Д-р Святополк Шумський

„ПАН" — ЗБІРКА ПОВІСТЕЙ І ОПОВІДАНЬ ПЕТРА БАЛЕЯ

Цього року Видавництво „Свобода" в Джерзі Сіті видало ще один на цьому континенті літературний твір п. з. „Пан", автором якого є відомий наш діяч, письменник і публіцист — Петро Балей з Південної Каліфорнії. Ця гарно видана 279-ти-сторінкова книга, ціна якої становить 10 долярів складається з оповідань і повістей, які яскраво віддзеркалюють епохи, серед яких відбулися дії, , героїв, їх характеристику і їхні душевні почування. Усе це передав автор тонко і легко, і тому кожне речення і слово полонить увагу читача та переносить його в часи бурхливі минулого, в яких жили, творили, переживаючи радість і сум і змагалися за своє Богом дане право українці залишаючи по собі історію прийдешнім поколінням.

Автор книги „Пан" творив кожну свою повість та оповідання, базуючись на правдивих подіях, в яких він віддзеркалив правдиві постаті осіб, героїв чи учасників цих подій. Події охоплені автором відбувалися на землях Волині, Галичини, Наддніпрянщини та його рідної Холмщини, почавши з останніх днів перед російською революцією та кінчаючи останніми роками нашої активности в ЗСА.

Читаючи цей цікавий та цінний літературний твір, ми переносимось уявою в перший день нашого національного відродження на Наддніпрянщині і перед нами оживають постаті статечного Семена Петровича, чуємо палкі слова діда Трохима про Січ Запорізьку та бачимо нещиру посмішку большевицького аґітатора Камаришкіна.

Читаючи стрічки „Із записника моєї матері", ми, знайомлячись ближче, відчуваємо глибину інтимних материнських переживань, відданість матері для родини, її смуток і радість, та тривогу за своїх любих.

А ось і він, — „великий грішник", смертельно ранений, з жалем голосить слова своєї останньої сповіді: „Жалію, безмежно каюся, що під овечою шкірою не добачив я вовка неситого. О Господи, прости мені, що не зумів я вбити його", — казав він, це дивуючи всіх. В оповіданні „Коли гратимуть Великодні дзвони", перед нами стоїть у своїй повній трагічній наготі осиротіла постать самітника-дідуся. Не чує він великодніх дзвонів. Він очікує воскресіння свого єдиного закатованого сина і голосить... „Дзвони!... по всій землі дзвони дзвони дзвонитимуть, коли він воскресне!", „І коли гратимуть великодні дзвони?"- питає він. А ось перед нами бойовик УПА, син західньої Волині — Антошко. Ми так відчуваємо його душевну боротьбу під час безвихідного положення. Він стає жертвою ворожого провокатора, прихованого в духовній рясі, якого садистична жорстока вдача енкаведиста віддзеркалюється у словах до своєї жертви — спійманого коропа: „Водичка б тобі голубчику, га?" — приговорював отець Атаназій, „Задушно, що? Бач як очі вилупив! Дарма красотко, дарма"! Сонце лягло на твому срібному тілі і пече, га?, Дарма красотко!- А приговорював він так колись і до своїх жертв.

У творі „З листів сильної людини" автор листів утотожнюється із многими учасниками матеріялістично-егоїстичних поглядів, ненависних до ідей, які зі збігом обставин згодом стають їхніми носіями, зовсім змінившись.

Назву свого першого оповідання та цілої книги — „Пан", автор використав як символіку. В його оповіданні створив він „пана в зеленому одязі" — невідлучного його супутника та володаря, який репрезентує — Закон Життя.

Книга „Пан" — це десять оповідань і повістей, кожному з яких автор дав окремий стиль, окрему говірку і форму, створивши їх у повній автентичності з окремими місцевими вимовами, характерами осіб та місцевими звичками, такими якими вони були в ці часи на окремих українських землях.

Збірку оповідань і повістей „Пан" неможливо порівнювати з творами інших авторів, тому що вона унікальна та відмінна своєю формою і змістом та своїм оригінальним стилем.

Автор Петро Балей вклав в кожну стрічку і слово свою го твору часточку своєї душі у всій її тонкості та мистецькій красномовності, які сприймаються читачем з напруженням та зацікавленням та залишаються в пам'яті.

Підсумовуючи нашу оцінку цієї нової літературної праці, ми даємо наше повне признання авторові збірки „Пан" за його великий вклад праці в опрацьованні його цікавої та чепурно оформленої книжки „Пан", обкладинку для якої виконав Я. Гніздовський. Твір цей є цінним вкладом у скарбницю української літератури. Його можна придбати, звернувшись до книгарні „Свободи" на адресу „Svoboda" Book Store, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Кожна наша літературна праця, яка віддзеркалює нас і нашу психіку у всіх її формах і кольорах та яка є доповненням студії нашого народу, є завжди бажаною та необхідною особливо тоді, коли ми змагаємося з численними перешкодами на шляху до священної мети — завершення великої ідеї, вільної соборної української держави.

ЛИСТОПАДОВЕ СВЯТО В БРУКЛИНІ

Бруклин, Н. Й. — В неділю, 18-го листопада ц.р., о год. 1-ій по полудні, тут в залі церкви св. Духа, заходами Об'єднаного Комітету українських організацій Бруклину, відбудеться Академія для відзначення Листопадового Чину і в пошану Слуги Божого Митрополита Андрея Шептицького. Святочну доповідь виголосить проф. Роман Рейнарович, а у мистецькій частині виступлять: хор церкви св. Духа під диригентурою Л. Рейнаровича, шкільні діти з деклямаціями, оперний співак Л. Рейнарович, сам і в дуеті з Т. Шайдою, деклямації студентів Н. Литвин і Б. Богуша, гурток бандуристів під керівництвом Л. Ларсон. При фортепіяні проф. Тарас Левицький.

ЗБОРИ ЛМКЛЮБУ

Ню Йорк, Н. Й. — Із Літературно-Мистецького Клюбу повідомляють, що в п'ятницю, 16-го листопада ц.р., о 7-ій годині вечора, при 136 Друга авеню, відбудуться Загальні збори цього Клюбу. Управа просить всіх членів ЛМКлюбу обов'язково прибути на Збори.

Ольга Соневицька

До 70-ліття ювілею Січових Стрільців

Коли в червні 1984 року мої батьки вибиралися із Копичинець до Львова на велику Шевченківську маніфестацію в століття народин поета, виникла трудна на ті часи проблема, чи брати мене з собою.

„І пощо везти дитину, пощо її мучити? Та ж то далека дорога! Подумай тільки: їхати цілісінький день, в Тернополі чекати на пересідку... І що зрештою вона в тому Львові побачить? — це мати.

„Нічого що вона мала, краще затямить. А це така рідка і велика нагода. Нехай їде, в житті її колись придасться, такі моменти глибоко западають в душу..." То були остаточні і вирішні слова батька... І я поїхала...

Маніфестація нашої зорганізованої сили, об'єднана великою ідеєю, зробила на мене незатерте враження. Вели маси маршуючого народу і „Соколів" і „Січей" з січовим батьком Кирилом Трильовським в проводі, відділи нашої молоді з крісами-рушницями, масові вправи на площі „Сокола-Батька" під звуки оркестри залишилися на все життя.

Тоді вперше я почула слово „Січові Стрільці", назву майбутнього українського війська.

* * *

І недовго треба було чекати, щоб мрія про рідне військо стала дійсністю. Цього таки 1914 року ми виїхали на вакації не на Гуцульщину, як звичайно бувало, але тим разом до Турки коло Самбора. Одначе до Турки вже й не довелося доїхати, бо саме вибухла війна.

Почалася воєнна гарячка. З батьком ми розгубилися як багато родин, і наші так гарно заплановані вакації перемінилися в довгу мандрівку, що тривала чотири роки. Ми спинилися в Самборі в тітки, що жила в тому місті з родиною. Між молоддю в Самборі був піднесений настрій, нестримний рух. Українські гімназисти, свідома українська молодь, за прикладом синів пароха о. декана Ф. Рабія, відомого організатора Самбірської землі, вибиралися до українського леґіону, до Українських Січових Стрільців.

Мій кузен Влодко категорично заявив матері: „Прошу приготовити мені білля і дещо на дорогу, завтра вступаю до леґіону".

Тітка в плач: „Чи не краще покінчити гімназію, тобі ще рік до матури, а потім можеш уже думати і про військо..."

Але запал був великий, постанова непохитна, і в супроводі сліз матері Влодко вирушив на збірний пункт. Ми, молодші члени родини, були горді, що маємо свого власного стрільця в леґіоні. Це був вже для нас факт, що маємо своє українське військо: адже до нього вступив і наш кузен Влодко!

Оттак удруге я зустрілася з поняттям „Січові Стрільці".

* * *

Війна не закінчилася через три місяці, як усякі ворожби пророчила, а затяглася вона довго-довгенько. По тяжких часах російської окупації, що заскочила нашу уродину в Самборі, після повороту з Відня, відшукав нас батько.

Російські військa відступали на схід і ми посувалися за ними, мріючи дістатися до рідних Копичинець. Черговою зупинкою на цьому шляху було місто Стрий.

І ось яка наша радість! У неділю рано стук у двері. — Чи пізнаєте мене? — питає військовий в шапці-мазепинці.

Та то наш Влодко! — Господи, звідкіля ти взявся? Вдома за тобою очі виплакали. — Я в Пісочній, недалеко Стрия наша кадра Усусусів і щонеділі приїжджає сюди чимало хлопців. От, і я з ними.

Що ж то за радість для нас дівчат мати хлопця Усусуса! А ми, підлітки, вийшовши з церкви з „дев'ятки", заздрим оком дивилися на тих щасливих дівчат, що на них вже чекали стрільці: бо на нас вони і не зволили глянути... Зате ми могли за ними стежити і докладно знали, хто яку має „симпатію".

Найбільшою атракцією був приїзд нашої Стрілецької Музи, трьох наших трубадурів — М. Гайворонського, Р. Купчинського і Л. Лепкого. Щонеділі ми їх виглядали бо знали, що з ними приїде нова стрілецька пісня. Я майже завжди мала щастя найшвидше зі всіх дістати пісню, бо наш Влодко по дорозі до міста вступав на хвилинку до нас і передавав записану нотами картку.

Хоч часи були прикрі і тяжкі, ми молоді не відчували цього. Ми жили своїм життям, мали свої проблеми і свої турботи. Оттак я мала нагоду побачити на власні очі Українських Січових Стрільців.

* * *

Такі спогади віджили в мені, прочитавши в „Свободі" статтю ред. І. Дурбака з приводу 70-ліття Усусусів.

ЗАГАЛЬНЕ ОПИТУВАННЯ глядачів телевізії ствердило, що найкраще передавала перебіг виборів у вівторок, 6-го листопада ц.р., телевізійна мережа Сі-Бі-Ес. При тому однак, ствержено, що тим разом куди менша кількість людей придивлялася до вислідів виборів на телевізії, як чотири роки перед тим.

У 20-ТУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ ПОЛК. АНДРІЯ МЕЛЬНИКА

(Із Звернення Проводу Українських Націоналістів)

Листопад дуже багатий історичними подіями **державного будівництва українського** народу та жертвами **крови в боротьбі за національно-державну** суверенність **України. Днями слави і скорботи**-багатий місяць листопад **зокрема у цьому сторіччі.**

До скорботних дат цього сторіччя належить у першу чергу, **день 1-го листопада 1944 року**, коли-то загадочною смертю **відійшов до Царства** Небесного Слуга Божий Митрополит **Андрей Шептицький**, та день 1-го листопада 1964 року, **бо в тому дні в Люксембурґу** помер другий голова Проводу **Українських** Націоналістів, — сл. п. полковник Андрій Мельник, який безпосередньо чи бодай посередньо був причасний до всіх вищезгаданих державно-творчих подій українського народу.

Двадцять років тому відійшов у вічність палкий український патріот, активний борець за визволення України і провідний військовий оборонець Української Народної Республіки, згодом провідний діяч українського підпілля після програних визвольних змагань — Крайовий Командант Української Військової Організації та другий Голова Проводу Українських Націоналістів.

Не зважаючи на слабкий стан здоров'я, на першу вістку про творення Українських Січових Стрільців — Андрій Мельник вступає добровільцем до цієї першої української збройної сили від часів зруйнування Запорозької Січі царицею Катериною, і вже ранньою весною 1915 року здобуває перемогу, як четар на чолі своєї сотні УСС, над московським окупантом Галичини в боях на Маківці, а відтак у боях біля Болехова, біля Галича, біля Семиковець над Стрипою... У бою на Лисоні недалеко Бережан восени 1916 року сотник Андрій Мельник попадає в московський полон, в якому, як найвищий ранґою старшина, дбає про збереження високого морального стану полоненого воянтва та про збереження його духової готовости повернути в ряди активних борців за визволення України.

На перші вістки про творення української держави старанно підготовляє з групою старшин і рядовиків втечу з табору в Дубовці, біля Царицина, й уже на час проголошення самостійности України 22-го січня 1918 року добивається до Києва та стає із своїми товаришими-Усусусами на захист тільки-що проголошеної Української Народної Республіки. Спільно з полковником Євгеном Коновальцем організує Корпус Січових Стрільців, який віддано служив Українській Державі аж до загарбання її території сусідами-імперіялістами.

В Українській Народній Республіці був полк. Андрій Мельник Шефом Штабу Дійової Армії УНР і тому тісно співпрацював з Головним Отаманом Симоном Петлюрою, що зблизило їх до себе взаємно на все життя.

Після програних українських Визвольних Змагань спільно з полковником Євгеном Коновальцем стає співосновником підпільної Української Військової Організації і стає Крайовим Командантом УВО на Західних Землях України. У квітні 1924 року польська поліція арештувала його, а в процесі Басарабівців у березні 1925 року засуджено його на чотири роки важкої тюрми, в якій підтримував він на дусі інших українських політичних в'язнів.

У цивільному званні Андрій Мельник був інженером-лісівником і був призначений Митрополитом Андреєм Шептицьким управителем митрополичих лісів у Карпатах. Після виходу з польської тюрми повернувся він до тієї самої праці. Як християнин і український патріот, полк. Андрій Мельник розумів тісну пов'язаність поміж народом і Церквою і тому саме йому доручив Митрополит Андрей очолити всекрайову маніфестацію „Українська Молодь Христові" в 1934 році у Львові.

Коли 23-го травня 1938 року в Ротердамі згинув із рук московсько-большевицького аґента сл. п. Євген Коновалець, то, згідно з його завіщанням, полк. Андрій Мельник перебрав керму Організацією Українських Націоналістів, що було проголошено Проводом Українських Націоналістів у дні 11-го жовтня 1938 року. Другий Великий Збір Українських Націоналістів у серпні 1939 року однодушно вибрав його Головою ПУН-у.

Свої обов'язки Голови ПУН перебрав полк. Андрій Мельник у дуже відповідальному часі. Саме в тому часі Український Націоналістичний Рух пробував свої сили в державному будівництві в Карпатській Україні й там блискучо проявив себе в обороні Карпато-Української Республіки націоналістично наснаженими Карпатськими Січовиками. Мадярсько-польська аґресія на Карпатську Україну з благословення Адольфа Гітлера заставила Українських Націоналістів ще сильніше наголосити орієнтацію на власні сили народу, тому на Другому ВЗУН-і прийнято резолюцію, яка звучить так:

> „Українські визвольні змагання всеціло підметні в своїй основі й незалежні від кожночасного укладу міжнародних сил. Ніколи й у ніякій ситуації не піде український націоналізм на компроміси з займанцями України, вбачаючи можливість спільного діяння тільки з тими народами, що респектують ідею державного й соборницького визволення.

Цю постанову прийняв Великий Збір Українських Націоналістів уже тоді, коли Головою ПУН був полк. Андрій Мельник (хоч ці самі принципи зобов'язували від самих початків існування УВО і ОУН) та вже після досвіду в Карпатській Україні. Прийнято її напередодні вибуху Другої світової війни, а спеціяльно німецького походу на Польщу. І Провід Українських Націоналістів ніколи з цієї позиції не зійшов! Полковник Андрій Мельник навіть припинив марш Леґіону Українських Націоналістів, під командою полковника Романа Сушка, проти Польщі, як лише стало ясно, що німці не думають визнати української державности. Відмовився він також від організування невеличких леґіонів напередодні німецького походу проти СССР, коли стало відомо, що нацисти плянують перетворити Україну на свою колонію. Натомість, Матірня ОУН вислала свої похідні групи в Україну шляхами підпілля, де вони організували різні ділянки українського національного життя, а в Києві причинилися до створення Української Національної Ради, на чолі з ректором політехніки проф. Миколою Величківським.

За свою тверду самостійницьку й соборницьку поставу заплатила Організація Українських Націоналістів дуже дорого! Насамперед слід ствердити, що злощасне розбиття ОУН з лютого-квітня 1940 року — це колосальна ціна! Немає сумніву в тому, що до нього були причетні вороги українського народу. І ціна крови була колосальна: в часі Другої світової війни загинуло п'ять членів ПУН, біля 200 крайових, обласних, окружних і повітових провідників ОУН, як і біля 5,000 членів Матірньої ОУН, не враховуючи тих членів ОУН, які брали участь у повстанських відділах ОУН і в Українській Повстанській Армії на різних етапах тогочасної збройної боротьби.

Майже всі члени ПУН, на чолі зі самим полк. Андрієм Мельником і його дружиною Софією, були запроторені німцями в концентраційні табори, а сл. п. Олег Ольжич, заступник Голови ПУН, був замордований Ґестапом у Саксенгавзені.

Авторитет полк. Андрія Мельника серед чолових українських політичних діячів залишився такий великий, що після випущення їх із концентраційних таборів перед капітуляцією німецьких армій, ці діячі звернулися саме до нього з проханням, щоб він вів усякі переговори в імені всіх українців із чужим світом.

Двадцять років тому відійшов у вічність Великий Муж — будівничий української діяльности в 1918 - 1920 роках, а відтак у 1938 - 39 роках — визначний військовик — Шеф Штабу Дійової Армії Української Народної Республіки; безстрашний революційний провідник — Крайовий Командант Української Військової Організації; стійкий політичний діяч — Голова Проводу Українських Націоналістів, який пройшов важку пробу життя так через пережитий розкол Організації, як і у зносинах із зовнішнім світом. Але, понад усе — вірний син українського народу, несплямлений український націоналіст, муж найвищих чеснот і кришталько-чистого характеру.

Український народ збереже назавжди добру пам'ять про свого Великого Сина, бо службі своєму народові присвятив він усе своє життя.

Кінець.

„Нас ненавидять..."

(Продовження зі стор. 1)

Ще перед відлетом до Афганістану командування повідомило совєтських вояків, що їх посилають у гористу країну, щоб захищати південні кордони Совєтського Союзу проти „китайських, американських і пакістанських найманців". У скорому часі, розповідав М. Мовчан, совєтські вояки переконалися, що вони вбиватимуть, не „чужинецьких найманців", а населення Афганістану, яке бореться за свою незалежність; що вони, совєтські вояки ведуть „несправедливу й брудну" війну.

„Нас післали допомагати афганцям... — сказав Мовчан. — Якби ж мені показали одного афганця, нехай навіть комуніста, з квітами, з простягнутою рукою вдячности нам! Таких не було. Натомість ми зустрічали погляди очей, що палали ненавистю до нас. 99 відсотків афганців ненавидять совєтських вояків і тих, що вислали їх. Якби не совєтське військо Кабуль не втримався б й одного дня". І ось починало назрівати бажання втекти. Збігом щасливих обставин трапилася нагода., і після багатьох пригод і негод опинився Микола з трьома товаришами по зброї у вільному світі.

Відповідаючи на запитання редакторів, розповів він, що мораль у совєтському війську серед вояків — „найнижча"; обставини тяжкі, невиносимі; одна надія — щось украсти. Курять вони „гашіш", деякі навіть опіюм і героїну. Наркотики дістають від місцевого населення. Склад війська — різнонаціональний, десь 24 різні національности, багато росіян і білорусинів, проте найбільший відсоток українців. Як сказав один вояк-туркмен: „Українці Афганістан завоювали".

Розпитуємо про враження з Америки, з його зустрічів з українцями. Він вже побував на оселях — сумівській в Елленвіллі, „Верховині" і на Союзівці, оселі УНСоюзу. Був здивований, як багато осягнули українці в цій краї̈ні та численністю їх. „Люди сердечні, ввічливі, — сказав, — але, головне, дійові й згуртовані". Америки він ще небагато бачив, бо перебував лише у двох-трьох стейтах, але враження виніс гарне про них. М. Мовчан мешкає тепер в Ню Джерзі, де влаштувався на працю. Проте, він і тепер далі леліє свою мрію — вивчати журналістику, а згодом працювати в пресі. Покищо посилено вивчає англійську мову. „А ще хочеться, — додав він, — по всіх поневіряннях осісти і зажити нормальним життям".

Д-р Р. Барановський...

(Закінчення зі стор. 1)

українських протестантських громад вже знайшли спільну мову відносно всеукраїнського релігійного відзначування 1000-ліття хрищення Руси-України. Це становище було проголошене ними на ІУ СКВУ. Конференція вітає також кожну добру громадську, наукову, культурно-мистецьку та кожну іншу ініціятиву для звеличення цього ювілею.

Конференція ЦУАПТА постала ще в 1952 році, і в склад її входять: Об'єднання Українських Ветеринарних Лікарів, Спілка Українських Журналістів Америки, Товариство Українських Інженерів Америки, Товариство Українських Правників у ЗСА, Товариство Українських Учителів, Українське Бібліотечне Товариство Америки, Українське Лікарське Товариство Північної Америки та Українсько - Американська Асоціяція Університетських Професорів. Ці професійні академічні товариства об'єднують українців даних професій незалежно від їхніх ідеологічних, релігійних партійно-політичних чи інших переконань.

Нарадами провадив проф. д-р Михайло С. Пап, голова Українсько-Американської Асоціяції Університетських Професорів, а секретарював проф. д-р Петро Стерчо, які дотепер виконували функції Президії. На цьому засіданні очолювання Президії, згідно з ротаційною системою, передано д-рові Романові Барановському ,як голові, та д-р Ларисі Оленич, як секретарці, яких на ці пости призначило Об'єднання Українських Ветеринарних Лікарів.

Звіт з діяльности, а зокрема про ролю конференції на ІУ СКВУ, склав у письмовій формі проф. д-р Любомир Винар, який очолював конференцію від 24-го вересня 1983 року до 1-го червня 1984 року, коли-то передав він головування в конференції проф. д-рові М. Папові, який тоді став головою УААУПрофесорів. В дискусії над проблемами українського громадського й політичного життя у вільному світі — у світі безпощадної репресії комуно-російським імперіялістичним режимом кожного прояву українського національного життя — забирали всі учасники наради. В дусі узгіднення яке є підставою для приймання рішень конференції, прийняли вони резолюції.

Очевидно, діяльність об'єднаних у конференції ЦУАПТА академічних професійних товариств не обмежується до участи в праці конференції. Кожна членська організація веде свою діяльність на внутрішньому та зовнішньому форумах самостійно, а зокрема індивідуальні члени кожної з них беруть участь у діяльності загально-американських професійних товариств, до яких вони належать.

Перебираючи функції голови Президії, д-р Р. Барановський висловив подяку своїм попередникам за їхню понад 30-літню корисну діяльність і приобіцяв у тому самому дусі продовжувати її в часі своєї однорічної каденції. Дякував він зокрема всім учасникам річної наради, на чолі з головуючим проф .д-ром М. Папом, за позитивний вклад у працю нарад, а зокрема за те, що наради пройшли у дусі єдности в тривозі за невідрадний стан в Україні і за ділову дискусію над позитивними шляхами допомоги поневоленій Україні.

НАУКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ В УВАН

Ню Йорк. — Українська Вільна Академія Наук у ЗСА та видавничий фонд Владики Мстислава, Митрополита Української Православної Церкви, влаштовують наукову конференцію на тему: Українське прислів'я до 120-річчя появи збірки М. Номиса (1864-1984). У програмі братимуть участь: відкриття — Юрій Шевельов, Петро Одарченко (УВАН) — Збірка прислів'їв М. Номиса-Симонова, Богдан Струмінський (Гарвард) — Збірки українських прислів'їв невикористані Номисом, Наталія Кононенко-Мойл (університет у Шарлотсвиллі, Вірджінія) — Харч, харчування та гостинність у збірнику Номиса, Ю. Шевельов (Колюмбійський університет) — Номис — Даль Адельберґ. Конференція відбудеться в неділю, 18-го листопала, о год. 2-ій по полудні, в будинку Академії при 206 Захід 100-та вулиця в Ню Йорку.

НА ПРОЦЕСІ ЮҐОСЛАВСЬКИХ дисидентів-інтелектуалістів один з дисидентів Міодраґ Міліч заявив судді, що один із старшин секретної служби погрожував йому вбивством, якщо він не перестане пропаґувати своїх ідей серед юґославської спільноти. Старшина служби безпеки Ранко Севіч грозив йому, щоб він не поширював своїх ідей серед студентської молоді, бо в противному випадку з ним може трапитися „лихо". На запитання яке саме лихо, Савіч відповів: „вас, наприклад, можуть знайти мертвим на вулиці". Син згаданого дисидента Нікола домагався від судді, щоб це зізнання було записане у судовому протоколі і щоб влада не приховувала цього від спільноти.

ІЗРАЇЛЬСЬКІ ОФІЦІЙНІ чинники оптимістично висловились про ізраїльсько-ливанські переговори, не зважаючи на те, що у початковій стадії вони натрапили на труднощі. Ливанський уряд домагається, щоб Ізраїль негайно звільнив групу ливанців, заарештованих на території південного Ливану, і поставив це, як передумову до дальших переговорів у справі відтягнення ізраїльських військових частин з Ливану. Як відомо, прем'єр-міністер ізраїльського уряду Шімон Перез обіцяв парляментові відтягнути війська з південного Ливану до кінця цього року.

РАДЖІВ ҐАНДІ, новий прем'єр-міністер індійського уряду, обіцяв продовжувати закордонну і внутрішню політику свого діда Дж. Неру і матері Індіри Ґанді, на яку недавно її власні охоронці з племени сікхів виконали атентат, вбивши її з машинового кріса і пістолі. У своєму першому виступі до народу, переданому по радіо і телевізійними станціями, Р. Ґанді підкреслив, що Індія й далі залишиться невтральною країною, намагатиметься співпрацювати з обидвома надпотугами, тобто з Америкою і Совєтським Союзом. В середині країни йому краще відповідає соціялістичний устрій, на його думку „більш справедливий у відношенні до бідного прошарку населення".

ДВА АСТРОНАВТИ ІЗ міжпростірного корабля „Дисковері", перемігши неочікувані й поважні проблеми, „зловили" один із двох літаючих в орбіті сателітів і втягнули його в матірний корабель. Це була перша такого роду операція в просторі.

У глибокому смутку повідомляємо Достойних Рідновірів і всіх братів і сестер українців, що в неділю, 16-го вересня, 1984 р. на 61 році життя, з волі Дажбога відійшов в Царство Духа Предків

Д-р МИРОСЛАВ РОМАН ШКАВРИТКО

Перший Волхв Святої Віри Української Нової Доби України, Духовний Учитель, бувший редактор „ Канадійського Фармера", „Вільного Світу", керівник Головної Ради Ініціяторів Соборного Храму Рідної Віри.

Д-р М. Шкавритко був членом УНСоюзу, Наукового Товариства ім. Шевченка, Спілки Журналістів Канади, Осередку Української Культури і Освіти в Канаді і був членом Манітобського Музею „Людини і Природи".

Д-р М. Шкавритко був відзначений у виданні „Українці в Північній Америці" (ред. Д. Штогрин, ЗСА) і також в публікаціях чужими мовами: Лондон, Англія; Торонто, Канада. Він був відзначений почесною грамотою та біографічною нотаткою в Словнику Міжнародних Біографій (Кеймбридж, Англія), грамотою та нотаткою в Міжнародному Довіднику Інтелектуалістів (Кеймбридж, Англія).

Раптово урвалося життя такої трудящої, посвяченої для свого народу людини. У своїй відданій праці для Рідної Віри Волхв Д-р М. Шкавритко створив безліч молитов і молитовних прославнів. Між ними „Отче Наш", „Вірую" й інші.

Молитва „Вірую" — це є в основному схоплена наука Рідної Віри, всі основи віронауки Рідних Праотців. Слідуюча частина молитви „Вірую" найкраще відзеркалює посвяту власних життєвих зусиль, які він свідомо віддав для здійснення буття і призначення Його народу.

„Вірую, будую і захищаю волю, силу, братерство і славу Святої України, матері моєї і для неї творчо живу та не загаюся віддати останній подих життя мого, щоб нарід мій мав вічно свобідне, цілеспрямоване і високовартісне та якісне буття в своїй незалежній державі".

Внук Дажбога Мирослав

ПОХОРОН відбувся 22-го вересня, 1984 р. о год. 11-ій ранку в похоронному заведенні Корбан, Вінніпеґ, Манітоба, Канада. Похоронну відправу в Рідновірському обряді провели Руслан Віктор Шкавритко й Учителька Проповідниця Надя Дзядик-Неґрич. Рідновіри з Торонта і Гамільтону віддали свій останній поклін разом з Вінніпезькою громадою.

Вічна Йому Пам'ять! Ми не забудемо Його ніколи!

дружина — Зоряна Галина Шкавритко
і син — Руслан Віктор Шкавритко

РОДИННА ФУНДАЦІЯ БІЛОВУСІВ

ОСИП і АНАСТАЗІЯ БІЛОВУСИ

З НАГОДИ 50-РІЧЧЯ ПОДРУЖНЬОГО ЖИТТЯ,

створено **РОДИННУ ФУНДАЦІЮ БІЛОВУСІВ,**

1984 року, з 50 тисяч доляровим вкладом, базованого на тлі великого мислителя державницької ідеології - ВЯЧЕСЛАВА ЛИПИНСЬКОГО: — Побудови Української, Традиційної Дідичної Гетьманської Держави.

З приходів інвестицій, передається 5,000.00 дол. до Наукового Інституту Вячеслава Липинського на видання архівних споминів Гетьмана Всієї України — Павла Скоропадського, в українській і англійській мовах.

У глибокому смутку повідомляємо Рідних, Приятелів і Знайомих, що 9-го листопада 1984 р., по короткій недузі, упокоївся в Бозі наш Найдорожчий Чоловік, Батько, Дідусь, Зять, Шваґер і Вуйко

бл. п.
Д-р ПЕТРО КОНЮХ

бувший адвокат у Львові і Мюнхені

Горем прибиті:

дружина — ДАРІЯ
син — МАРКО з дружиною ОЛЕЮ
внуки — АНЯ і МИХАСЬ
теща — ЯРОСЛАВА НІЩЕМЕНКО
шваґри — ЛЮБА і ІВАН КАЛИМОН з дітьми.

З глибоким смутком повідомляємо всіх Приятелів і Знайомих, що дня 11-го листопада 1984 р., після затяжної серцевої недуги відійшов у Вічність наш Найдорожчий Брат і Вуйко

бл. п.
Проф. ПАВЛО КРАВЧУК

ПОХОРОННІ відправи відбулися у вівторок, 13-го листопада 1984 р. у церкві Пресв. Діви Марії у McKees Rocks, і 14-го листопада на український православний цвинтар св. Андрія у С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

У важкому горю:

ЮРІЙ - брат
ЯКІВ ДАВИД — сестрінок

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

З великим жалем і смутком повідомляємо Друзів та Приятелів, що мій Найдорожчий Муж

бл. п.
ПАВЛО АНТИПІВ

по довгій і тяжкій недузі упокоївся 30-го жовтня 1984 р. на 81-му році трудолюбивого життя.

ПОХОРОН — відбувся в соборі св. Володимира, в Пармі, Огайо з участю митр. о. С. Ганкевича, прот. М. Михайлюка та о. Ю. Галиці.

Тіло покійного перевезено й поховано на українському православному цвинтарі св. Андрія в Бавнд Бруку, Н. Дж.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Горем прибиті:

дружина — НІНА АНТИПІВ
та близькі Друзі

ТОВАРИСТВО УКРАЇНСЬКИХ ІНЖЕНЕРІВ АМЕРИКИ ВІДДІЛ у БОСТОНІ

повідомляє, що дня 6-го листопада 1984 року в Бостоні помер

бл. п. підполковник інженер
ІВАН БЛУДИМКО — ЛІСОВСЬКИЙ

нар. в дворянській родині, 3-го травня 1894 р. в Глухові, Чернігівщина.

В часі Першої світової війни був воїном Армії Української Народної Республіки, перебув табори інтернованих, а відтак студіював в Українській Господарській Академії, осягнувши диплом інженера гідротехніки.

Покійний був щирим українським патріотом і борцем за політичну незалежність Українського Народу.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТІВКА в НЮ ЙОРКУ

ділиться болючою вісткою з Членами й Українською Громадою, що дня 5-го листопада 1984 р., відійшов у Вічність

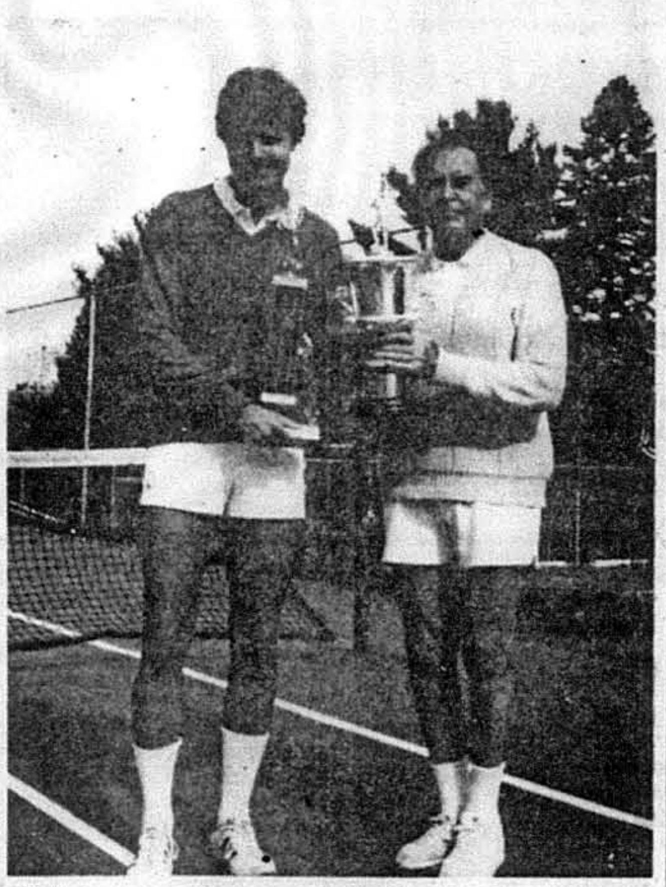
бл. п.
АНДРІЙ ЗАЛІСКО

відомий громадський і церковний діяч, основоположник і довголітній скарбник нашої Кредитівки

Опечаленій Дружині і Родині Покійного складаєо вислови глибокого співчуття.

ДИРЕКЦІЯ

Ю. Вальчук здобув примат КЛК і чашу д-ра Я. Рожанковського

Ю. Вальчук (зліва) отримує чашу від д-ра Я. Рожанковського

Союзівка. — Юрій Вальчук, один із постійних учасників тенісових турнірів на цій оселі УНСоюзу, здобув третій раз клюбовий примат Карпатського Лещетарського Клюбу і перебрав на постійно чашу д-ра Ярослава Рожанковського, сеньйора українського тенісу, здобувши її третій раз.

Цей останній турнір сезону на Союзівці відбувся в суботу і неділю, 13-14-го жовтня ц.р., в рамках спільної зустрічі цього клюбу і членів нюйоркських відділів ТУІА і УЛТПА.

У фінальних змаганнях в групі чоловіків, Ю. Вальчук переміг Юрія Грабця вислідом 6-4, 3-6, 7-5. У півфіналі Ю. Вальчук елімінував Міляна Обрадовіча, 6-0, 6-1, а Ю. Грабець Юрія Петрикевича 6-4, 7-6 (8-6).

У групі переможених Ю. Петрикевич переміг у фіналі Володимира Дзівака 6-4, 7-5.

Чашу переможцеві вручив д-р Я. Рожанковський, який теж змагався в цьому турнірі.

Турніром провадив інж. Роман Ракочий, ст.

КІЛЬКА ТИСЯЧ ГРЕЦЬКИХ студентів, зібравшись під будинком американської амбасади в Атенах, протестували проти „американського імперіялізму", закордонної політики президента Роналда Регена і домагалися від ЗСА запевнення, що Вашінгтон ніколи не переводитиме інвазії на Нікараґуа. Політичні спостерігачі кажуть, що демонстрацію зорганізували спільно комуністи і соціялісти, а до них пристали всякі інші антиамериканські елементи.

Лідія Артимів виступала з Філядельфійською оркестрою

Лідія Артимів

Філядельфійська оркестра запросила загально відому інтернаціонально признану українську піяністку Лідію Артимів виступити солісткою на двох концертах, 21-го грудня по полудні і 22-го грудня в вечорі

Наша артистка — найвизначніша постать серед українських сучасних молодих піяністів, відіграє фортепіяновий концерт Шопена Е-моль у супроводі однієї з найкращих світових оркестр. Концерт цей відбудеться в престижовій залі Академії оф Мюзік у Філядельфії.

Чому Л. Артимів вибилася на перше місце серед наших молодих піяністів? Її сильна музична індивідуальність, природна чарівна поява на естраді і чар зразу захоплюють публіку і допомагають нав'язати теплий контакт з нею від першої до останньої хвилини її гри. Дотик її пальців на клявіятурі викликає незвичайний звук, в якому вичувається емоційність, темперамент, одуховлена віртуозність, ніжність і теплота, а над усім панує її особиста культура, яку Л. Артимів винесла здому.

Українська спільнота ще не може забути величавого виступу молодої піяністки на концерті з нагоди 30-ліття Українського Музичного Інституту Америки, що відбувся 24-го квітня 1983 року в Порт оф Гісторі Мюзеюм у Філядельфії. Її блискуча захоплююча гра виповнила половину програми ювілейного концерту, а бас Павло Плішка, соліст Метрополітальної Опери в Ню Йорку, виповнив другу частину концерту.

В квітні ц.р. артистка, яка заблисла віртуозною технікою, незвичайно музичною зрілістю, зачарувала публіку в Карнегі Голл в Ню Йорку у симфонічному концерті з нагоди 90-річчя УНСоюзу як солістка у фортепіяновому концерті Б. Лятошинського.

В неділю, 11-го листопада, відбувся в престижовій залі Алис Паллі Голл в Лінколн Центрі в Ню Йорку концерт — речиталь Л. Артимів, який спонзорував Український Музей, як філянтропічний жест Л. Артимів в користь Музею. Концерт Ліди був справжнім духовим пиром, публіка ентузіястично прийняла і оваційно оплескувала піяністку.

Філядельфія буде матиме в цьому сезоні щасливу нагоду у четвер, 18-го листопада почути гру цієї молодої української піяністки Л. Артимів — „справжнє диво", гра якої прямо спиняє віддих. Вона радо прийняла запрошення вшанувати пам'ять Слуги Божого Митрополита Андрея Романа Шептицького на величавому святковому концерті, що відбудеться з ініціятиви Філядельфійської Архиепархії Української Католицької Церкви у ЗСА під протекторатом Архиєпископа Митрополита Стефана у 40-річчя відходу у вічність Слуги Божого Митрополита Андрея для підсилення і з метою приспішення його беатифікаційного процесу. Це — дар Лідії для звеличення нашого мецената мистецтва і науки, любителя і опікуна талановитої української молоді.

Лідія є міжнародно признаною піяністкою з сильною особовістю; вона вміє виявити щось нового в своїй грі. Вона вже концертувала в головних містах Америки, Канади, Европи, Англії, Далекого Сходу, в Північній Кореї. А незабаром вона виступатиме в Австралії, в Сінгапурі, в Новій Зеляндії та в Тайляндії.

В Англії ще в 1978 році награла вона кілька своїх прегарних платівок. Одну з них музичні критики визнали найкращим записом 1980 року. Англійський „Грамофон Магазин" шість її плит назвав „найкращими платівками року" і в 1981 році помістив світлину нашої піяністки на своїй обкладинці в червневому випуску журналу.

Л. Артимів, філядельфійка, прийшла на світ в українській родині панства Лідії і мгра фармації Модеста Артимових. Студіювала у Філядельфії у Фреді Беркович і закінчила коледж для Перформінґ Артс як учениця Ґері Ґрафмана. Вже тоді здобула перші нагороди на конкурсах піяністів: Левентріт, Лідс, Костюшко Фундація Шопена й багато інших.

В літніх музичних фестивалях вона виступала в Аспені, Малборо і Ню Порті. Вона часами грає з Ґуернері квартетом в Америці і Канаді.

Брак місця не дозволяє на цитування критик її різних самостійних концертів, як і з виступів з відомими по цілому світі американськими і европейськими оркестрами. А успіхів і великих мистецьких досягнень у неї було безліч. Я згадаю тільки критику про П'ятий фортепіяновий концерт з оркестрою Бетговена, що відбувся 1983 року в Бремергафені, Німеччина. В рецензії під заголовком „Американська піяністка тріюмфувала" написано про пориначасто-одуховлену віртуозність Л. Артимів, про її мистецтво різнорідних ударів та про героїчність виконання, що робить її великою інтерпретаторкою Бетговена.

Інший відгук музичної критики знаходимо в „Дітройт Нюз": „Лідія Артимів не є звичайною піяністкою. Її тон співав ясно, її удар завжди був повний ґрації. Коротко: досконале виконання незвичайної інтуїції і зрілости".

Любителі музики і українська громадськість в цілому має підстави пишатися і подивляти цей наш небуденний талант, що росте на наших очах і захоплює нас і не-українців, бо в музичному мистецтві Лідії пізнати зв'язок з нашими віковими традиціями: поезія, доброта, щирість музичного вислову, контрастовий темперамент, від найглибшого смутку до найбільшої радости.

Вже тепер можна підкреслити захоплюючі аспекти концертів у Філядельфії у виконанні Лідії Артимів.

Наталія Котович

НАПРУЖЕННЯ НЕ СПРИЧИНЯЄ улькусу, він успадковується від батьків — заявляють дослідники університету в Теннесі, які намагаються спростувати традиційну теорію, що в наслідок напруження у людини витворюється надмір кислот, які, у свою черґу, спричинюють язву. „Це правда, що напруження спонукає надмір кислотности, проте, не досить, щоб спричинити або роз'ятрити язву". — заявив д-р Сайбесін. У грудневому числі журналу „МекКолл" наведено ряд доказів цієї теорії на підставі дослідів, переведених в останніх роках.

Появилась...

(Продовження зі стор. 1)

душі" — поезії (1976), „Білий орел" — збірка оповідань для молоді (1980), „Нарис про людину" — переклад з англійської мови Александра Повпа (1981), „На перехресті років" — поезії й драми (1982), „Хутір тварин" — переклад із англійської мови Орвела „Анімал Фарм" (1984).

Книжку, в ціні 9 долярів, можна замовляти, звернувшись на адресу: Mrs. I. Dybko-Fylypchak, 2 Crescent Ave., Pasaic, N. J. 07055.

ЛИСТОПАДОВА АКАДЕМІЯ В ДЖЕРЗІ СИТІ

Джерзі Сити, Н. Дж. — В неділю, 18-го листопада ц.р., о год. 3:30 по полудні тут в залі Українського Народного Дому, при 90-96 Фліт вулиця, відбудеться Листопадова Академія. У Програмі Свята виступатимуть концертова співачка Ія Мацюк-Грицай, піяністка Дарія Каранович-Гординська, молодий бандурист Олесь Фурда та інші. Доповідь виголосить д-р Евген Котик.

ОСІННІ ВИШИВАНІ ВЕЧЕРНИЦІ СУА

Мейплвуд, Н. Дж. — Відділ 75-ий Союзу Українок Америки в Мейплвуді, Н. Дж. влаштовує осінні вишивані вечерниці в суботу, 17-го листопада ц.р., в приміщенні Рамада Інн, в Іст Гановері, Н. Дж., дорога ч. 10. Грає оркестра „Темпо" початок о год. 8:30 вечора; товариський коктейл і забава; вступ 15 долярів, включає коктейл і буфет. Квитки можна буде набути при вступі, або замовити в Роми Миськів, тел. (201) 677-0744 ввечорі.

ЗУСТРІЧ З НАГОДИ ДНЯ ПОДЯКИ

Ню Йорк. — Традиційна зустріч з нагоди Дня Подяки членів ОУА „Самопоміч" та Об'єднання Українських Сеньйорів при „Самопомочі" в Ню Йорку відбудеться в неділю, 25-го листопада ц.р., в кафетерії школи св. Юра, 215 Схід 6-та вул. Початок в год. 1:30 по полудні. Зголошувати свою участь можна у „Самопомочі" 98 Друга авеню, до середи, 21-го листопада, в годинах від 10-ої ранку до 3-ої по полудні за винятком неділі і понеділка, вплачуючи рівночасно від особи по 6 дол. на покриття коштів зустрічі.

КОНЦЕРТИ АНСАМБЛЮ „УКРАЇНА"

Чикаго. — Відомий з багатьох виступів у різних містах Америки й Канади сумівський танцювальний ансамбль „Україна" з Чикаго виїжджає з концертами до Парми, Огайо і до Дітройту, в суботу і неділю, 17-го і 18-го листопада ц.р.

В концертах беруть участь понад 80 танцюристів, які зарепрезентують найкращі зразки українських народних танців і музики зі всіх частин України.

Концерти відбудуться: в суботу, 17-го листопада, в Парма, Огайо, о год. 7-ій вечором, в Parma Senior High School 6285 West 54th St.; в неділю, 18-го листопада, у Воррені, Миш., о год. 3-ій по полудні в Eitzgerald Public School, 23200 Ryan Road.

СПІЛЬНА НАУКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ УВАН І НТШ

Ню Йорк. — В суботу, 17-го листопада ц.р., о год. 2-ій по полудні тут в Будинку УВАН, при 206 Захід 100-та вулиця, відбудеться спільна наукова конференція Української Вільної Академії Наук і Наукового Товариства ім. Шевченка на тему: Вибрані проблеми сучасної економіки України. У програмі виступатимуть: Іван Коропецький (Темпл університет) — відкриття. Дона Баґрій (Нюйоркський університет) — Україна в совєтській економічній політиці: політичні привілеї та економічні винагороди (по-англійськи). Федір Кушнірський (Темпл університет) — Структура української економіки і процес ухвалення рішень (по-українськи). Лезлі Г. Куп (Американська летунська академія) — Україна в західніх дослідах реґіональної економіки Совєтського Союзу (по-англійськи).

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

П'ЯТНИЦЯ 16-ГО ЛИСТОПАДА 1984Р.

Пассейк, Н. Дж. Місячні збори Т-ва ім. Т. Шевченка 42-го Відд. відбудуться о год. 6:30 вечора в УНДомі при 237 Hope Ave.

Просимо взяти чисельну участь. Просимо приєднувати нових членів до УНСоюзу.

Василь Марущак
секретар

НЕДІЛЯ 18 ЛИСТОПАДА 1984 Р.

Трентон, Н. Дж. Місячні збори т-ва Запорозька Січ, Відд. 245, відбудуться о 4-ій год. по обіді в залі Українського Народного Дому при 477 Jeremiah Av.

Просимо членів прибути.

Мих. Мартиненко
секретар

НЕДІЛЯ 18 ЛИСТОПАДА 1984 Р.

Кліфтон, Н. Дж. Товариство Тараса Шевченка Відділ 64. Збори відбудуться від 12:30 до 2-ої пополудні в церковній залі Св. Марії, на Washington Street.

Просимо всіх на збори.

Іван Бурний
Секретар

НЕДІЛЯ 18 ЛИСТОПАДА 1984 Р.

Парма, Огайо. Місячні збори Т-ва ім. Івана Франка, Відд. 334 УНС, відбудуться о год. 12:30 по полудні в домі фін. секретаря при 3324 Торрінґтон вул. на Пармі. Проситься членів прибути та вирівняти залеглості. Управа.

Богдан Задорецький
рек. секретар